

пренесени послови које на њих преносе државни органи. Најважнији представнички орган у општини је општински савет (*conseil municipal*) или веће које бирају грађани непосредно. То тело углавном одлучује о локалним финансијама, односно порезима, утврђује општински буџет, организује локалне јавне службе, одлучује о управљању имовином општине и њеном задужењу и др. Иако је савет представничко тело, он нема развијену и самосталну нормативну функцију, мање уређује локалне односе а више доноси акте за спровођење закона на територији општине. Извршну власт у општини врши председник – градоначелник кога бира савет (заједно са још 2 до 13 делегата који му помажу у извршним пословима) на време од шест година и он је истовремено и представник државе и административни старешина локалне управе.

Департман (округ) је други степен локалне организације и управљања у Француској са донекле сличном структуром власти коју оличавају генерални савет (*conseil general*) као представничко тело које управља пословима департмана), департманска комисија (као посебан орган управе и саветодавно тело) и префект као највиши орган (именује га председник Републике) који је представник владе у округу и у том својству представља државне интересе и врши управни надзор над територијалним заједницама.

Сви ови бројни и разноврсни облици локалне самоуправе у свету се деле или класификују према разним мерилима па се тако могу уочити (у нашој литератури) неки карактеристични типови, односно поделе и то:

- 1) једностепену двостепену и вишестепену (према броју или степену локалних јединица);
- 2) Типологија А. Ђурђева која обухвата: политичко-територијалну самоуправу (општинску, среску, окружну) непосредну самоуправу и представничку локалну самоуправу
- 3) Типологија и класификација З. Томца који разликује: модел локалне самоуправе у коме становници непосредно учествују у решавању својих интереса, модел локалне самоуправе у коме локални органи представљају противтежу централној државној власти и великим функционалним системима, модел локалне самоуправе у коме су локални органи носиоци одређених децентрализованих државних функција, модел организовања локалних заједница у којима су оне основа политичког система а не само облик организовања у решавању локалних питања.